

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 351/2016-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. júna 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou [REDACTED], advokátska kancelária [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 5 S 63/2013 a takto

rozhodol:

Sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. januára 2016 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 S 63/2013.

2. Zo sťažnosti vyplýva, že žalobou podanou krajskému súdu 14. marca 2013 sa sťažovateľ domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky sp. zn. 397/2012-34-1 z 23. januára 2013, pričom podľa sťažovateľa krajský súd do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu v predmetnej veci okrem výzvy, či sťažovateľ súhlasí s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania, vôbec nekoná, v dôsledku čoho sa predlžuje stav jeho právnej neistoty.

3. Vzhľadom na uvedené sa sťažovateľ domáha, aby po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Sťažnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], sa vyhovuje.

2. Základné právo [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod spis. zn.: 5S/63/2013, porušené bolo.

3. Krajskému súdu v Bratislave prikazuje v konaní vedenom pod spis. zn.: 5S/63/2013 konať bez zbytočných prietahov.

4. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 2500 € (slovom dvetisícpäťsto eur), ktoré mu je Krajský súd v Bratislave povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], sa priznávajú trovy konania/právneho zastúpenia vo výške 303,16 €, ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný sťažovateľovi vyplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa..., a to do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

4. Na základe výzvy ústavného súdu sa listom sp. zn. Spr. 3228/16 z 26. apríla 2016 k sťažnosti sťažovateľa vyjadril aj predseda krajského súdu, ktorý okrem iného uviedol:

„V právnej veci žalobcu (sťažovateľa): [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]

[REDAKOVANÉ] proti žalovanému: Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné

námestie 13, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Ministerstva spravodlivosti č. 397/2012-34-1 zo dňa 23.01.2013, podal žalobca svoju žalobu na príslušný tunajší súd dňa 14.03.2013 a jeho právna zástupkyňa dňa 08.10.2013 prevzala výzvu, ktorou súd vyzval žalobcu, aby sa vyjadril, či súhlasí s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania. Žalovaný prevzal výzvu na vyjadrenie sa k žalobe a predloženie spisov dňa 04.10.2013. Žalobca sa dňa 15.10.2013 písomne vyjadril, že trvá na súdnom pojednávaní a dňa 30.10.2013 sa žalovaný písomne vyjadril k žalobe a zároveň navrhol spojenie vecí vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 5S/63/2013, sp. zn. 6S/166/2013, sp. zn. 6S/169/2013, sp. zn. 2S/169/2013, sp. zn. 2S/165/2013 a sp. zn. 6S/173/2013 na spoločné konanie.

Dňa 03.02.2015 žalobca doručil súdu návrh na prerušenie konania, ktorý Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 5 S/63/2013-34 zo dňa 10.02.2016 zamietol a uznesením č. k. 5S/63/2013-33 zo dňa 10.02.2016 zamietol aj návrh žalovaného na spojenie vecí na spoločné konanie. Rozhodnutie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania prevzala právna zástupkyňa žalobcu dňa 22.03.2016. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 06.04.2016 oznámil zmenu svojho právneho zástupcu a do súdneho spisu doložil ďalšie dokumenty a v ten istý deň (06.04.2016) podal odvolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5S/63/2013 zo dňa 10.02.2016, ktoré odvolanie tunajší súd v súčasnosti doručuje protistrane...

Napokon je v posudzovanej veci potrebné vzhliadnuť okolnosti, ktoré spochybňujú tvrdenia sťažovateľa, že nijakým spôsobom neprispel k celkovej dĺžke konania a svedčia o tom, že navrhovateľ v priebehu konania dvakrát odvolal plnomocenstvo svojim právnym zástupcom, skutočnosť ktorá tiež prispieva k zintenzívneniu neprimeranej dĺžky súdneho konania, keďže každá zmena právneho zastúpenia si vyžaduje naštudovanie obsahu spisového materiálu novým právnym zástupcom a vytvára priestor pre ďalšie procesné podania a návrhy na doplnenie dokazovania zo strany účastníka konania.

Z uvedených dôvodov mám za to, že sťažovateľ počas celej doby prebiehajúceho súdneho konania sp. zn. 5S/63/2013 vedome nenamietal súdne prietahy, čím neinicioval dohľad správy súdu nad plynulosťou súdneho konania, keď nevyužil žiadny zo zákonných prostriedkov ochrany svojho základného práva na prerokovanie veci v primeranej lehote, (a teda sa s dĺžkou tohto súdneho konania kvázi stotožnil), a preto je jeho ústavná sťažnosť podľa ustanovenia § 53 ods. 1 zákona o organizácii Ústavného súdu SR, neprípustná.“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Zo sťažnosti sťažovateľa v interakcii s vyjadrením krajského súdu vyplýva, že sťažnosť na prietahy v konaní sťažovateľ podal v čase (20. január 2016), kedy mal sám záujem na tom, aby bolo toto konanie krajského súdu prerušené (prerušenie konania je zákonnou prekážkou, počas trvania ktorej nemôže dochádzať k prietahom v konaní, pozn.), ktorého prerušenia sa domáhal návrhom podaným okresnému súdu 3. februára 2015, ktorému krajský súd síce nevyhovел a uznesením z 10. februára 2016 ho zamietol, avšak sťažovateľ sa 6. apríla 2016 proti tomuto zamietavému uzneseniu odvolal (v súčasnej dobe prebiehajú prípravné procesné úkony prvostupňového súdu pred predložením veci odvolaciemu súdu, pozn.). Inými slovami, sťažovateľ minimálne od 3. februára 2015, kedy sa sám domáhal prerušenia konania, mal záujem na tom, aby krajský súd v danej veci

nekonal a nevykonával procesné úkony, t. j. mal záujem na prerušení konania. Ani obdobie od podania žaloby do okamihu, keď sa sťažovateľ domáhal prerušenia konania (nie celé dva roky), z ústavnoprávneho hľadiska nevykazuje taký stupeň intenzity, aby založila kvalifikovaný záver o porušení základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

8. Podľa judikatúry ústavného súdu dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť je aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (II. ÚS 70/00, I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05, II. ÚS 272/06).

9. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01).

10. V prípade, keď ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03), nevysloví porušenie práva zaručeného v tomto článku, ale sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (I. ÚS 57/01, I. ÚS 27/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04).

11. Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o prikázaní krajskému súdu konať, ako aj rozhodnutie o priznaní sťažovateľovi primeraného finančného zadost'učinenia, ako aj úhrady trov konania je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd o týchto nárokoch už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júna 2016